

Rønn Hornbech har svært ved at komme med forskningsresultater, som bekræfter det, som er påstanden: at nu gror det her ud over alle bredder, og det er det værste osv., og at det nytter med strengere straffe, og det nytter med sådan og sådan. Det er de problemer, vi skulle have berørt i denne her sammenhæng.

Og så vil jeg sige ganske kort til hr. Tom Behnke, at det er rigtigt, vi ikke vil tage alle midler i brug for at få opklaret forbrydelserne. Det er præcis det, det handler om. Det er det, som et retssamfund handler om, at der altså er metoder, man ikke tager i brug, selv om de ville have været effektive til opklaring.

Det er ikke så forfærdelig lang tid siden, at tortur blev forbudt – det er faktisk ikke så forfærdelig lang tid siden – men det er altså ikke en metode, som nogen her forsvarer. Det ved jeg da. Jeg kunne ikke drømme om at tro det heller. Og der er en række andre ting, hvor vi siger: Det vil vi ikke have, selv om det kunne være ganske effektivt, og den liste har vi remset op, og jeg vil ikke gentage her, hvad det er, vi ikke vil være med til.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Ja, jeg hørte nu det, fru Margrete Auken sagde, anderledes; men det er sådan set ligegyldigt, for tilsyneladende er fru Margrete Aukens grundholdning den samme. Derfor vil jeg godt spørge igen ud fra det, fru Margrete Auken mener, at hun selv sagde:

Er det fordomme, når man forholder sig til det virkelige liv, og man i øvrigt fremfører de politiske holdninger, man er valgt på? Er det fordomme? Og er det bedre at lytte til forskere, der sidder i deres elfenbenstårn og også har deres politiske holdninger, som ikke er Venstres grundholdninger?

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg ved ikke, om jeg vil kalde det fordomme. Jeg vil kalde det temmelig skandaløst, hvis man er sådan en gallupflippende politiker, som siger: Jeg er den, der løber efter folkestemningen.

Jeg er også meget forskrækket over at høre, at fru Birthe Rønn Hornbech er valgt på de principper. Jeg synes egentlig, fru Birthe Rønn Hornbech i andre sammenhænge har været en forholdsvis rimelig retspolitikker, og det overrasker mig faktisk, at hun her tager et andet standpunkt i forhold til sit valggrundlag.

Det er forskning, man har bedt om, og det er det, der står i beslutningsforslaget; det er forskning, det er da ikke gallup. For hvis det er gallup, hvis vi får en hurtig gallup eller lidt folkestemning, eller vi kan få pisket en stemning op, og det så er det, Justitsministeriet skal rette sig efter, så støtter vi det altså ikke. Vi støtter forskning.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, det var glædeligt at høre justitsministerens indledning til den her debat, hvor vi fik fastslået, at regeringen tillægger hensynet til retssikkerheden afgørende vægt og derfor ikke kan støtte det beslutningsforslag, som er fremsat.

Man har senere, tror jeg, fra borgerlig side brugt udtrykket »det retspolitiske flertal« om det flertal, som afviser V's og K's forslag, og jeg vil da ikke lægge skjul på, at det ville glæde os i Enhedslisten, hvis det virkelig er rigtigt, at der kan skabes et sådant retspolitisk flertal, som vil sikre, at hensynet til retssikkerheden kommer til at veje tungt, og forhindrer, at vi får gennemført regler for politiarbejde her i Danmark, som underminerer den retsstat, som vi har, og som vi skal bevare og forbedre. Hvis det er et udtryk for en holdning hos regeringen, som også vil få indflydelse på det arbejde, der kommer fremover omkring de her ting, så er det godt.

Den eneste grund til måske at være en lille smule bekymret er, at ministeren i samme åndedrag nævner EU og de planer, der ligger dér, for som jeg var inde på for et øjeblik siden, er det altså sådan, at det er netop de planer, som ligger i Europol og i Schengensamarbejdet, som inspirerer til, at man også her i Danmark begynder at overveje politimetoder, som hidtil har været ukendte her i landet.

Man begynder at satse mere på sådan nogle begreber, som vi f.eks. kender fra Schengenaftalen, som – så vidt jeg husker – taler om diskret overvågning og den slags ting, grænseoverskridende politivirksomhed, opbygningen af kolossale registre, hvor man samler alle mulige følsomme oplysninger om borgerne, osv. osv.

Det skal ses i sammenhæng med den her debat, fordi netop udviklingen af et sådant unionspolitisk jo er det, der er drivkraften bagved, at man også her i landet begynder at tænke i de baner, som man har kendt fra Frankrig og Tyskland og andre steder, hvor man har en anden retspolitisk tradition, en – skal vi sige – kontinental europæisk retspolitisk tradition,